

Arrest

nr. 105 370 van 20 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 6 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 2 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 november 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2013.

Gehoord het verslag kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 augustus 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 2 oktober 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris tot de onontvankelijkheid van voornoemde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt :

“(…)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° ~ van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 26.06.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 22.12.2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag twee standaard medische getuigschriften dd. 24.07.2012 en 27.07.2012 voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 22.12.2011. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 26.06.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010.

(...)

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 19 maart 2013 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen. De laatst nuttige dag om de nota en het administratief dossier in te dienen was 27 maart 2013.

Er werd geen nota en geen administratief dossier ingediend.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de synthesememorie wijst verzoeker erop dat de verwerende partij geen nota heeft ingediend, zodat de door verzoeker vermelde feiten als bewezen dienen geacht te worden en hiervoor verwijst hij naar artikel 39/59 vreemdelingenwet) en voert hij de schending aan van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet *juncto* de materiële motiveringsplicht. Verzoeker wijst erop dat hij lijdt aan een ernstige vorm van diabetes mellitus, welke gecompliceerd is door polyneuropathie en retinopathie, dat Dr. V. in haar medisch attest *d.d.* 27 juli 12 uitdrukkelijk voorschrijft dat verzoeker nood heeft aan CT laserbehandeling, dat in de beslissing van 18 juni 12 (noch in het medisch verslag waarop de beslissing is gebaseerd) m.b.t. de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf o.g.v. artikel 9ter van de vreemdelingenwet geen enkele uitspraak werd gedaan of standpunt werd ingenomen nopens de mogelijkheid van een laserbehandeling in Servië, dat waar de tweede aanvraag van verzoeker onontvankelijk werd verklaard om reden dat de aanvraag gesteund zou zijn op reeds eerder ingeroepen elementen, deze elementen (vnl. de specifieke laserbehandeling), nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een inhoudelijke beoordeling door de arts-attache of de staatssecretaris. Aangezien de mogelijkheid van laserbehandeling voorheen nog niet werd beoordeeld, kan de afwezigheid van laserbehandeling in Servië uiteraard ook niet als een eerder ingeroepen element worden beschouwd volgens verzoeker, de staatssecretaris kan enkel verwijzen naar reeds eerder ingeroepen elementen, wanneer hij hieromtrent reeds standpunt heeft ingenomen: *in casu* werden de beschikbaarheid en toegankelijkheid van laserbehandeling in Servië nooit eerder onderzocht, zodat zulks niet kan worden beschouwd als een eerder ingeroepen element.

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht samen met de aangevoerde schending van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet:

Artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3.

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° (...)

2° (...)

3° (...)

4° (...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Verzoeker geeft in het middel aan dat hij lijdt aan een ernstige vorm van diabetes mellitus, die gecompliceerd is door polyneuropathie en retinopathie. Verzoeker stelt dat naar aanleiding van zijn eerste aanvraag geen uitspraak werd gedaan over de mogelijkheid van laserbehandeling in Servië. Hieruit blijkt dat verzoeker erkent dat zijn aandoening, diabetes mellitus gecompliceerd door polyneuropathie en retinopathie, niet gewijzigd is en dat het ook deze aandoening was die hij bij zijn vorige aanvraag heeft ingeroepen.

Uit de bewoordingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet volgt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard als de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker betwist niet dat hij in het kader van zijn vorige aanvraag dezelfde aandoening, met name diabetes mellitus gecompliceerd door polyneuropathie en retinopathie, heeft ingeroepen.

Verzoeker meent echter dat in het nieuw voorgelegde medisch *d.d.* 27 juli 2012 attest sprake is van een nieuwe behandeling die nog niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een nieuwe beoordeling en dat dit dus een nieuw element vormt dat nog niet werd ingeroepen en beoordeeld.

Uit de stukken die verzoeker zelf bijvoegt, met name het advies van de ambtenaar-geneesheer *d.d.* 18 juni 2012 in het kader van zijn vorige aanvraag, blijkt dat de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst werden onderzocht voor de diabetes mellitus, en tevens de toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst. Bovendien blijkt dat hierin uitdrukkelijk wordt verwezen naar een medisch attest van Dr. V. *“waaruit blijkt dat betrokkene lasertherapie diende te ondergaan voor diabetische retinopathie”*.

Bijgevolg werd de lasertherapie reeds ingeroepen ter ondersteuning van een vorige aanvraag van verzoeker.

Er kan niet worden aangenomen dat het feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk is om te stellen dat de door verzoeker ingeroepen elementen ter ondersteuning van zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag.

De schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET